

Krevende, men nødvendige endringer

TEKST

Katharine Cecilia Williams

PUBLISERT 3. desember 2021

Da medlemsbladet for Norsk psykologforening, *Psykologen*, endret profil i 1973 og ble omdøpt til *Tidsskrift for Norsk psykologforening*, var målet at norske psykologer skulle ha muligheten til å publisere sine artikler i eget fagtidsskrift. I årene som fulgte, ble det gjort en stor innsats for å bygge opp et tidsskrift der psykologer kunne holde seg faglig oppdatert og få tilgang på den stadig voksende forsknings- og fagutviklingen som skjer innenfor det norske fagfeltet. Etter hvert ble status som nivå 1-tidsskrift oppnådd, og grunnlaget for et profesjonelt, akademisk fagtidsskrift med fulle lisenser for publisering av vitenskapelige artikler ble lagt. Fra 2004 økte antall publiseringspoeng tildelt artikler publisert i *Psykologtidsskriftet* hvert år. Fra 2013 begynte imidlertid denne utviklingen å snu, og i 2018 gikk indekseringen i PsycInfo tapt. Dette representerer et stort tilbakeslag, fordi indeksering er et nødvendig premiss for at *Psykologtidsskriftet* skal oppfylle kravene som stilles for å anerkjennes som vitenskapelig utgiver. Uten indeksering vil heller ikke publisering av artikler gi forfatterne de meritterende poengene de trenger til sin forskningsaktivitet. Det er altså tungtveiende grunner til at *Psykologtidsskriftet* bør være indeksert i en aktuell søkedatabase, hvorav det finnes flere (f.eks. PsycInfo, Scopus, PubMed). Felles for disse databasene er at det stilles krav om at publisering av fag-artikler utgjør kjerneaktiviteten for tidsskriftet. Oppsummert er konsekvensen av dette, kombinert med foreningens ønske om en mer vitenskapelig dreining, at det er blitt nødvendig å gjennomføre en omorganisering av redaksjonen.

**«Målet er å gjenopprette
Psykologtidsskriftets tidligere
akademiske status, ikke å bryte
ned»**

Disse endringene innebærer imidlertid ikke at *Psykologtidsskriftet* skal oppgi journalistikk. Journalistikk utgjør en helt sentral del av *Psykologtidsskriftets* publiseringsvirksomhet. Dette er fagstoff som gir leserne tilgang på informasjon om fagpolitiske prosesser og saker som de ellers ikke ville hatt. Journalistikken i *Psykologtidsskriftet* har i mange av sine saker lyktes å belyse fagstoff på en måte en fagartikkel aldri vil kunne gjøre, blant annet ved å gi kontekster og påpeke faglige

kontroverser. Den redaksjonelle håndteringen av debattinnlegg krever journalistkompetanse. For å nevne noe. Endringsprosessen redaksjonen står midt oppe i, er svært krevende, og en reorientering vil ta tid. Målet er å gjenopprette Psykologtidsskriftets tidligere akademiske status, ikke å bryte ned. Situasjonen for vitenskapelige utgivere anno 2021 gjør det imidlertid umulig å unngå en endret drift.

Journalistikk som er interessant, viktig og som leseren kan feste lit til, må være utarbeidet på et redaksjonelt uavhengig grunnlag. Et grunnleggende vilkår for redaksjonell uavhengighet er at eierne ikke prøver å øve innflytelse på redaksjonens virke eller publiseringer. I perioden jeg har vært sjefredaktør, har ikke eierne gjort noen forsøk på å påvirke den redaksjonelle driften, hverken direkte eller indirekte. Rollefordelingen mellom eier og sjefredaktør er og har vært klar hele veien. Sjefredaktørens mandat er redegjort for i Redaktørplakaten og er vidt, men omfatter ikke å definere hvilken type utgivelse Psykologtidsskriftet skal være. Gjennom formålsparagrafen har eierne gjennom demokratiske prosesser besluttet at publisering av vitenskapelige artikler skal utgjøre Psykologtidsskriftets kjernevirksomhet. Dette er en beslutning som harmonerer med leserundersøkelser som ble gjennomført både i 2017 og 2020, der ønsket om flere vitenskapelige artikler og et høyere faglig nivå går igjen i tilbakemeldingene fra leserne. Fagartikler er blant det redaksjonelle stoffet som leses og brukes mest av det vi publiserer på våre nettsider.

Et fagtidsskrift for norske profesjonspsykologer trenger å være et organ for psykologfaglig vedlikehold og oppdatering, bidra til å stimulere til psykologisk forskning og ikke minst: fremme viktig debatt. Til det trenger vi å styrke redaksjonen psykologfaglig.

TEKST

Katharine Cecilia Williams, Sjefredaktør